

Sygn. akt II CSK 660/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa "P" Materiały Budowlane T.
Spółki Jawnej w L.
przeciwko „D” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
i W.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i odstępuje od obciążenia skarżących kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący wskazali na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Przypomnieć należy, że jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona, to w uzasadnieniu wniosku powinien on zawrzeć wywód prawny wykazujący takie kardynalne naruszenie prawa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 135, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, LEX nr 421035, z dnia 24 lutego 2006 r.,

IV CSK 8/06, LEX nr 201037). Skarga kasacyjna takiego przekonywującego wyводу nie zawiera.

Skarżący upatrują oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w zarzucie naruszenia art. 5 k.c. Dla zastosowania art. 5 k.c. konieczne jest wystąpienie trzech podstawowych przesłanek:

1) istnienie prawa, które zostaje nadużyte,

2) czynienie z niego użytku oraz

3) sprzeczność tego użytku z zasadami współżycia społecznego (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2004 r., I CK 279/04, Lex nr 277859).

Stosowanie przepisu art. 5 k.c. i jego wykładnia w orzecznictwie, także Sądu Najwyższego, przeszła istotną ewolucję. Aktualnie utrwalony jest zarówno w orzecznictwie, jak również w doktrynie pogląd, że art. 5 k.c. nie może stanowić samodzielnej podstawy uwzględnienia powództwa.

Zauważyć przy tym trzeba, że z porozumienia z dnia 12 lutego 2014 r. wynikało wprost, iż zmiana umowy mogła nastąpić tylko w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Jak ustalił Sąd Apelacyjny, a tym ustaleniem faktycznym Sąd Najwyższy jest związany, żaden aneks do umowy nie został podpisany przez strony, zatem strony obowiązywały takie warunki spłaty, jakie wynikały z zawartego porozumienia z dnia 12 lutego 2014 r.

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

a.1.